

Abstrakt:

Tato práce se zabývá problémem vysoké míry recidivy v ČR, který upozorňuje na neefektivnost českých věznic v jejich resocializační funkci, tj. snahu reintegrovat do společnosti osoby po výkonu trestu odnětí svobody, kterým hrozí sociální vyloučení a kriminální recidiva, je terciární prevencí kriminality.

Jev recidivismu je velmi komplexní – zahrnuje problematiku sociálního vyloučení, rasové diskriminace, adiktologie i krizi sociální mobility ve společnosti.

Je nutné ho trpělivě řešit na mnoha úrovních, za pomoci dlouhodobých strategií.

Efektivní fungování penitenciární péče zacílené na prevenci je cílem každé společnosti. Snížení recidivy znamená snížení nákladů ze státního rozpočtu, zajištění bezpečí a ochranu celé společnosti před trestnými činy poskytuje vhodné prostřední pro rozvoj celé společnosti, a poskytnutí péče těm, kteří se střetli se zákonem, je důležité z hlediska sociální spravedlnosti. Stigma zločince je často horším trestem než vlastní pobyt za mřížemi.